

вивчаються на хірургічних кафедрах; знечулювання та лікування термінальних станів — на кафедрі анестезіології і реанімації; екстрагенітальних захворювань у вагітних — на терапевтичних кафедрах; сифіліс, гонорею, трихомоніаз — на кафедрі шкірних і венеричних хвороб; злоякісні пухлини жіночих статевих органів — на кафедрі онкології.

Безперечно, на кафедри вимушені повертатись до перерахованих питань у процесі навчання. Уникнути дублювання вдається при створенні наскрізних програм.

РОЛЬ ЗНАТЬ З АКУШЕРСТВА І ГІНЕКОЛОГІЇ У ПІДГОТОВЦІ ЛІКАРЯ ЗАГАЛЬНОЇ ПРАКТИКИ

ГРОМОВА А. М., МІТЮНІНА Н. І., ЛІХАЧОВ В. К.,
ДОБРОВОЛЬСЬКА Л. М.

Українська медична стоматологічна академія, м. Полтава

Акушерство та гінекологія — дисципліна, без якої неможливо уявити собі підготовку лікаря будь-якої спеціальності. Немає жодного прикладу в інших сферах медицини, де так необхідні знання з анатомії та фізіології розвитку людини на етапах її життя; від процесів, що сприяють виникненню нового організму до останніх днів. Глибокі знання акушерства дають змогу з'ясувати патогенез багатьох хвороб терапевтичного, хірургічного, неврологічного профілю. Лікар має уявлення, на яких етапах розвитку та під впливом чого виникає порушення, яке потім призводить до тієї чи іншої патології. Крім того, кожен лікар повинен мати знання з фізіології та патології акушерства, тому що термінальні стани (кровотечі, гестози) потребують невідкладної допомоги, незважаючи на те, лікар якого профілю зустрічається з цією патологією.

Конче потрібні лікарям різних спеціальностей знання з гострої патології у гінекологічних хворих, які диференціюють з гострою хірургічною патологією черевної порожнини.

Міцні знання з гінекологічної ендокринології дають змогу лікарю встановити діагноз і призначити етіопатогенетичне лікування у разі неврологічних, психічних, кардіологічних розладів, що виникають у зв'язку з клімактеричними та іншими розладами гормональної регуляції.

Таким чином, стати лікарем-спеціалістом неможливо без знань основ акушерства та гінекології.